

sekrestyében. Kérünk benneteket, hogy anyagi hozzájárulásotokkal támogassátok egyházközösségünket!

Plébániánk bankszámlaszáma:
Pestszentimrei Római Katolikus Plébánia
10103881-45238100-01000004

Urnatemető

Urnatemetőnkben urnahelyeket lehet váltani 10, ill. 25 évre.

Az urnafülkék megváltási árai (érvényes: 2013. szeptember 1-től):

Férőhely (urna/urnafülke)	Ár (Ft, ÁFA-val) 25 évre	Ár (Ft, ÁFA-val) 10 évre
1	130 - 200 eFt	78 - 120 eFt
2	221 - 340 eFt	132 - 204 eFt
3	312 - 480 eFt	187 - 288 eFt
4	390 - 600 eFt	234 - 360 eFt
5-8	85 - 140 eFt / urna	50 - 84 eFt / urna

SZENTMISÉK RENDJE

Vasárnap és főünnepeken:

De. 8 és 10 órakor és este 6 órakor.

Hétköznap: Hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton reggel 7 órakor, pénteken este 6 órakor.

Pénteken az esti szentmise után fél órás **csendes szentségimádásra** van lehetőség (19 óráig).

Első vasárnapon az esti szentmise előtt egy órával **szentségimádás**.

A plébániahivatal felfogadási ideje:

Hétfő és szerda: de. 9-11 óra
 Kedd és péntek: du. 16-18 óra

Esküvőt 3 hónappal előre kérjük bejelenteni. Keresztelési, béralkozási kérelmet a plébánossal kell megbeszélni.

PLÉBÁNIALHITTANCSOPORTOK

2013/2014-es tanévben

CSOPORT	IDŐPONT	HITOKTATÓ
Óvodások (kín- és középső)	Szerda ½ 5 óra vagy Csütörtök ½ 5 óra	Deák Bernadett
Óvodások (nagy csoportos)	Kedd ½ 5 óra	Deák Bernadett
1. osztály	Csütörtök ½ 5 óra	Szekulesz Judit
2. osztály (elsőévfolyos I. év)	Csütörtök ½ 6 óra	Szekulesz Judit
3. osztály (elsőévfolyos II. év)	Kedd 6 óra	Szekulesz Judit
Idén elsőévfolyosok	Hétfő 5 óra	Szekulesz Judit
5. osztály	Kedd ½ 5 óra	Mervay Kálmán
6-7-8. osztály	Kedd ½ 6 óra	Mervay Kálmán
9-10-11. osztály (Kisfifi)	Csütörtök 6 óra	Gábor atya
12. o.-tól és egyetem (Nagyfifi)	Szerda ½ 7 óra	Gábor atya
Minisztráns tanfolyam (szept. 16. – nov. 29.)	Péntek ½ 6 óra	Gábor atya
Házassági hittan	hónap 2. péntekén ½ 9	Gábor atya
Biblióra	Kedd 8 óra	Gábor atya
Katekumen csoport	Kedd 7 óra	Gábor atya
Nyugdíjas Klub	Szerda du. 3 óra (kéthetente páros hetekben)	Gábor atya

A hittanok helyszíne a plébánia kertjében lévő „Cserkészház” (amelynek bejárata a Címer u. felőli oldalon lévő kertkapunál van) vagy a plébániai tanácsterem. A hittan csoportokhoz az év folyamán is lehet csatlakozni.

Impresszum

Kiadja: Pestszentimrei Római Katolikus Plébánia (1188 Budapest, Nemes u. 17-19., pestszentimre.plebanaia@gmail.com). **Felelős kiadó:** Lak Gábor plébános, **Felelős szerkesztő:** Bönczák Péter; **Honlap:** www.pestszentimre.plebanaia.hu

Pestszentimrei Öröm Hír Levél

A Pestszentimrei Római Katolikus Egyházközösség lapja
 XI. évfolyam 1. szám (90.) - 2014. január

Ökumenikus Imahét

Az Ökumenikus Imahét az egység,

az összetartozás kerül szemünk elé, és valahogy pontosabban, éle-

sebben látjuk a

hiányát, a szakadások fájdalmát. Mégis örömteli, hogy

az év elején közös imádságban kérjük

az egységet, hiszen Jézus maga

is ezért imádkozott.

Az év elején amúgy is változtatni akarunk,

változnak a körülményeink, változnak a közösségi alkalmaink, talán újévi fogadalmat is tettünk. Itt a

lehetőség az újrakezdésre, hogy

közösen akarjuk a Krisztusban való közösséget, Krisztus által való az

összetartozást megélni.

Hálásak lehetünk az eddigi eseményekért, belső

változásokért, és fogalmazzuk meg

idén jobban akarunk küzdeni,

többet akarunk érte tenni.

Itt, Pestszentimrén, a január 20-i

héten, hétköznaponként 18 órakor lesznek az imaalkalmak, amelyekre

Krisztus szeretettel vár mindnyájunkat.

Gábor atya

Keret

Egy szép képet elnézve, esetleg el is gondolkodva rajta általában valószínűleg nem sok figyelmet szentelünk annak, hogy hogyan van berámázva. Mégis valahogy a hozzá illő kerettel együtt válik a kép is egységessé, egésszé. Jó nélküle is, de teljesebb vele.

Az adventi mindennapok idején számomra a hajnali roráté és az esti közös, családi gyertyagyújtás és imádkozás adta meg a napnak ezt a teljesség érzetét hordozó keretet.

Idén úgy alakult, hogy minden nap sikerült részt vennem a hajnali misén, anélkül, hogy ez megfogalmazott célom lett volna. Nem éreztem úgy, hogy ha már belekezdtem, csináljam is végig, vagy bármilyen mulasztást követnék el, ha valamelyik nap nem mennék. Épp azért volt olyan felszabadult öröm az ottlét, mert se külső, se belső kényszerszerként megélt érzés nem társult hozzá. Egyszerűen jó volt ott lenni, látni az ismerős arcokat, számba venni az esetleg hiányzókat – nem számonkérőleg, csak aggódva, hogy nincs-e valami baja annak, aki aznap nem jött - hallgatni a napi evangéliumot, és az áldozásban Krisztussal megerősödve vágni neki a napnak.

Mindehhez további örömet adott, hogy hetente kétszer zenei szolgálattal is hozzá tudunk járulni a hajnali áhítathoz. Mindig is Isten különleges ajándékaként

gondoltam a zenélés és kiemelten az együttműzsilálás örömeire, de ilyen alkalmakkor ez az érzés a szokásosnál is jobban hatalmába szokott keríteni. A Jóisten mellett hálatelt szívvel gondolok azokra, akikhez zenészként is társul szegődhettem ezeken a hajnalokon.

Bármilyen hihetetlen, tudom még tovább is fokozni: Jellemezően ezeken a miséken családostul vettünk részt, bár nem mindig teljes számban, mert persze a mindenfajta betegségek és az egyéni elfoglaltságok – a nagyobbak többször is saját iskolájukba mentek rorátéra – befolyásolták a létszámot. Amikor viszont mind ott tudtunk lenni – kislányom az oltárnál szolgálva, a többiekkel együtt énekelve–zenélve–imádkozva, olyankor valóban különleges lelki élményben volt részem.

És ha mindezek után este még mindannyian oda tudtunk gyűlni az adventi koszorú köré, hogy egymás kezét fogva közösen hálát adjunk a Jóistennek, akkor valóban sikerült méltó keretbe foglalni adventi készülletünk egy-egy napját. (Laci)

országban, melyet „szem nem láthat, fül nem hallhat és emberi értelem fel nem foghat”.

Jakab apostol utána Jeruzsálem első püspöke lett. Köztiszteletnek örvendett még a zsidók között is. Szent Pál az egyház egyik oszlopának nevezi Péterrel és Jánossal együtt. A 62-ben fellángolt keresztényüldözés idején halt vértanúhalált. Földi maradványait őrzik **Santiago de Compostellában**. Ez a közel ezer kilométer gyaloglás más értelmet adott a távolságnak.”

(Forrás: <http://www.veletekvagyok.hu>)

Igen, ezt mi is érzékelhettük, Gábor imádkozott, énekelte mesélt, teljesen természetesnek vettük, hogy naponta 30-40 kilométereket gyalogolt, gyönyörű képeket csinált, és igen tehetséges előadóként ezt megosztotta velünk. Mesélte, de nehezen volt hihető, hogy menet közben hányszor kellett megállni, mert nem tudott továbbmenni a felhólyagzott lába, vagy valami más baja miatt, mégis sikerült egy hónap alatt megtenni ezt a hihetetlen távot. Ő ezt a zarándokutat minden gyötrelmével és örömeivel felajánlotta 5 gyermekéért, feleségéért, beteg barátaiért, az ő üdvösségükért. Hálát adok az Úrnak, hogy ismerhetem Őt, hogy meghallgathattam, hogy a cursillisták vídám csapatában találkozhattam vele.

Hogy mi az a cursillo? Katolikus gyökerű, de ma már ökumenikussá fejlődött lelkiségi mozgalom, ha többet akarsz róla tudni, kérdezz engem ☺ !

Szeretettel: G.O.Klára

Rózsafüzér Társulat 2013 éves beszámolója

A Rózsafüzér Társulat 2013-ban 71 tagot számlált, és 72 misét mondatott.

Szeretettel várjuk új tagok jelentkezését! (Petróczy Panni)

Templomunk scolája (liturgikus szolgálatot végző kórusa) csütörtökönként este 8-tól tartja próbáit. Minden énekelni szerető testvérünket szeretettel várjuk!

Önkéntes hozzájárulás

Kérjük a testvéreket az évenkénti önkéntes hozzájárulás befizetésére. Ez fedezi épületeink és közösségünk kiadásait. A püspöki kar ajánlása szerint ez a jövedelem 1 %-a. A hozzájárulást készpénzbefizetési (sárga) csekken is be lehet fizetni egyházközségünk részére. Csekkek a templomban és az irodában vannak kitéve. Természetesen személyesen is lehet rendezni a hozzájárulást az irodában vagy szentmisék után a

"A vacsora után ugyanígy tiszteltreméltó szent kezébe vette ezt a csodálatos kelyhet, majd ismét hálát adva áldást mondott, tanítványainak adta, és így szólt:" (Római Kánon)

"VEGYÉTEK, ÉS IGYATOK EBBŐL MINDNYÁJAN, MERT EZ AZ ÉN VÉREM KELYHE, AZ ÚJ ÉS ÖRÖK SZÖVETSÉGÉ. EZ A VÉR ÉRTETEK ÉS SOKAKÉRT KIONTATIK A BŰNÖK BOCSÁNATÁRA. EZT CSELEKEDJÉTEK AZ ÉN EMLÉKEZETEMRE."

Felmutatja Krisztus Véré, majd ismét térdet hajt és így szól: *Íme, hitünk szent tiuka.*

Hálalodat hirdetjük Urunk és hittel valljuk feltámadásodat, amíg el nem jössz. – feleljük.

Ezzel lezárul az átváltoztatás szertartása. Ennek a résznek lezárására a liturgia három formulát használ, melyeket a következő részben részletezünk. (Marcsi)

Az El Caminoról hallottunk beszámolót

Tavaly október 31-én este 18 órára hirdettük meg cursillós barátunk és testvérünk Tornay Gábor úti beszámolójának előadását az El Caminóról, ahol személyes élményét, nagyrészt saját szerzeményű imádságos, zenés betétekkel, fényképek vetítésével fűszerezve hallhatjuk. Kicsit izgultunk, hogy lesz-e elég érdeklődő. Mivel mi már megtapasztaltuk ezt az élményt,

szerettük volna, ha minél több emberrel megoszthatjuk, mert nem mindennapi előadás volt, amit vártunk. Voltak más meghívottak az itteniekén kívül, és terveztünk egy szerény agapét is az esemény utánra. Nos, elérkezett az idő, és úgy vélem, kielégítő volt az érdeklődés, a plébánia tanácssterme megtelt, a végére már szűkösen voltunk, de azért nem kellett átvonulni a templomba ☺!

Gábor ezt az utat 50-ik születésnapjára kapta a családjától, és azt hiszem, nagyon szépen, hittel, mások számára is példaadó szerénységgel használta fel. Amellett, hogy fizikailag egy nagyon megterhelő 970 km-es gyaloglásról szólt, neki még egy rejtélyes betegsége is van, ami abban nyilvánul meg, hogy időnként, teljesen váratlanul, elveszíti az eszméletét, majd ugyanolyan váratlanul, rövid időn belül magához tér. Ezzel együtt vállalta, sőt élete nagy lehetőségének, ajándékának élte meg.

Mi is az El Camino? Álljon itt egy idézet Tornay Gábor úti jegyzeteiből:

„Az apostoli időkben a mai Spanyolország legnyugatibb pontját tartották a világ végének. Fiesterra, a kisváros, melynek határában van az említett nevezetes hely, a nevében is őrzi ezt az emléket. Itt van a Camino egyik "0 km" köve és a félsziget túloldalán, Muxiában van a másik. Jakab apostol szó szerint vette az Úr parancsát és elment az akkor ismert világ végére, hirdetni az evangéliumot. Hogy az Isten fia meghalt értünk, de feltámadt, elküldte a Szentleket és mindannak, aki hisz benne, örök élete van egy olyan

Pásztorjáték

Idén karácsonykor is nagy ajándék volt számomra a több mint 40 gyermek részvételével megjelenített pásztorjáték.

A pásztorjáték végén, amikor Gabi bemutatta Csengét, a gyermeket, aki a kis Jézus szerepét „játszotta”, a 9 éves keresztfiam ezt mondta: „Ő a főszereplő. Bár neki volt a legkönnyebb, mert nem kellett semmit sem csinálnia, nem kellett szöveget tanulnia, csak csendben kellett feködnie, mégis ő a főszereplő.” Ezen a mondaton azóta is sokat gondolkodom. Vissza-visszatér. Próbálok a mélyére hatolni a benne megbújó igazságnak. Először is, hogy valóban Jézus-e a főszereplő? Számomra, az életemben? Másodszor, hogy mennyi mindent teszünk, készülünk, szöveget tanulunk, tökéletesítjük a mozdulatainkat, ha úgy tetszik, erőlködünk; Jézus pedig a pusztán jelenlétével mindezen túltesz. Harmadszor pedig gondolkodom azon is, hogy valóban könnyű-e ez Jézusnak. Könnyű volt-e neki közénk jönni, velünk lenni? Könnyen tudnék-e a szerepébe bújni?

A kérdések mentén hosszan lehetne elmélkedni. Egy rövid gondolatot osztanék meg veletek: ahogyan keresztfiamnak is szüksége volt a pásztorjáték egészére, a „mellék”-szereplőkre is, hogy Jézus „fő”szerepe nyilvánvaló legyen számára, nekem is a személyes körülményeim össze-

függésébe kell helyeznem a Megváltó jelenlétének valóságát.

Nagyon köszönöm a szereplők és a rendezők minden munkáját, áldozatát, hogy idén is közelebb hozták számomra a megtestesülés misztériumát. (Czinege Kati)

Minden évben nagyon várom a pásztorjátékot. Először 3 éves koromban szerepeltem benne, azóta mindig pásztor voltam. Az idén nagy megtiszteltetés ért, mert én lehettem a három királyok közül Boldizsár. Szerettem a próbákra járni, minden gyerek szépen megtanulta a szerepét. Izgalommal vártuk az előadást. A kis Jézus most is egy igazi kisbaba volt. Szerintem mindenkinek tetszett, aki látta. Nekem nincs karácsony pásztorjáték nélkül! (Besze Dani)

Roráték, pásztorjáték

Nekem nagyon jó volt minden nap misével kezdeni a napot. Jó volt, hogy reggelként szolgálhattam az Úr házában. A pásztorjátékban szereplés is remek volt, és szenteste, amikor a hívek bementek a templomba, és megnézték az előadást, ott is nagyon jól éreztem magam. A próbák ugyan fárasztóak voltak, de megérte szerepelni! (Csernyus Áron)

Lelkipásztori statisztika

Lelkipásztori statisztika a 2013. évről (2008-2012 átlaga)

Keresztelések száma:	41	(36,4)
Első áldozók száma:	12	(19,6)
Házasságkötések száma:	3	(7,6)
Temetések száma:	73	(77,8)

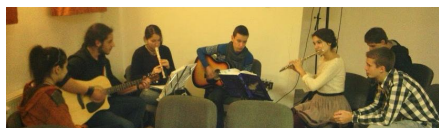
Az elmúlt évek számadatait tekintve jól látszik egyfajta hullámváz, jobb és rosszabb évek váltakoznak, a házasságkötések számát kivéve sehol sem figyelhető meg tendencia. A házasságkötéseknél viszont az elmúlt két év templomfelújítása elegendő magyarázatot ad.

ADIT 2013

Idén is megrendezésre került az ADIT (ADventi Ifjúsági Találkozó), mint mindig, most is a Soroksár-újtelepi Plébánián. Az idei évben engem kértek fel, hogy szervezzem össze a zenészeket, akikkel majd a közös misén fogunk

zenélni, énekelni. Nem mondhatom, hogy így részt vettem az ADIT szervezésében, de egy kicsit már beleláttam a háttérbe, hogy milyen programok is lesznek, és hogy ezekkel mennyi sok teendője volt a szervezőknek. Éppen ezért különösen nagy szívfájdalmam, hogy az imrei fiatalok egy-két fő kivételével egyáltalán nem képviseltette magát. Ezzel egyrésztől sok szervező munkáját nem becsülte meg, másrésztől meg remek dolgokról maradt le, aki nem jött el. Idén (talán először) két korosztálynak szóló, különprogramok voltak: a 18 év alattiaknak misztériumdráma, az idősebbeknek pedig egy görögkatolikus atya előadása, ami az elmondások alapján nagyon érdekes volt. Én magam (koromból adódóan) az előbbin vettem részt, és bár eléggé fáradtan érkeztem oda, mégis sikerült megfognia, útravalót adnia az adventi készülétre. A mise után a találkozót egy hagyományos agapé zárta, ahol lehetőségünk nyílt beszélgetni, olyanokkal is, akikkel amúgy nem találkozoznánk. Tényleg szeretnék bátorítani és kérni mindenkit, hogy jöjjön el ezekre a közös kerületi alkalmakra, hiszen nekünk készítik elő sok munkával és szeretettel, hogy valamit adhassanak nekünk, és mert talán ezek a legjobb lehetőségek, hogy új ismeretségeket, barátságokat kössünk! (Csernyus Marci)

Ökumenikus Imahét

A korábbi évekhez hasonlóan idén januárban is lesz ökumenikus imahét, melynek programját az alábbiakban ismertetjük:

20. hétfő: Református templom, Győri Gábor evangélikus lelkész

21. kedd: Katolikus templom, Háló Gyula baptista lelkipásztor

22. szerda: Baptista imaház, Lak Gábor atya

23. csütörtök: Református templom, Orbán Kálmán református lelkész

24. péntek: Katolikus templom, Papp József az Agapé gyülekezetből

Az imaalkalmak 18 órakor kezdődnek. Szeretettel várunk mindenkit!

Lelkiélre hangolva 12.

Kedves Testvérek! Előző cikkünkben a Prefációról (előszórol) beszéltünk a Szent vagy énekig bezárólag. Most elérkeztünk a szentmise legkiemelkedőbb részéhez az Eucharisztikus imához, ami magában foglalja az átváltoztatás szertartását. Az Eucharisztikus imának több formája is van, a liturgikus szabályoknak megfelelően ezek közül választ a szentmisét végző pap. A (Sanctus) Szent vagy éneklésére a hívek letérdelnek, készülve a Legszentebb fogadására. Miután elhangzik az ének és letérdeltünk, a pap lehívja a Szentlelket az adományokra, ami itt még csak kenyér és bor.

Ezt kézfeltételével jelzi, majd keresztet vet az adományokra:

„Valóban szent vagy, Istenünk, minden szentség forrása. Kérünk, szenteld meg ezt az adományt, áraszd le rá Szentlelket, hogy számunkra a mi Urunk, Jézus Krisztus teste és + vére legyen.” (II. Euch. ima)

A keresztvetés, nem áldás, nem a híveknek szól, nem őket megáldó mozdulat, ezért itt nem vetünk magunkra keresztet!

Majd mielőtt az átváltoztatás szertartása megtörténne, a liturgikus szöveg kitér az utolsó vacsora körülményeire, céljára, mely akkor még egyedül csak Jézus számára volt ismeretes. Ezután kezébe veszi a pap az ostyát (a különböző Eucharisztikus imák eltérő módon meg is említik, pl.:

„Ő ugyanis szenvedésének előestéjén tiszteletreméltó szent kezébe vette a kenyeret, és szemét az égre emelte, tehozzád, az Istenhez, mindenható Atyjához, majd hálát adva áldást mondott, megtörte, tanítványainak adta, és így szólt:” (I. Euch. ima = Római Kánon)

A pap Jézus személyét hordozza magában, Alter Christus, vagyis ő maga Jézus. Ezért a liturgia nem egyszerűen megismétli Jézus áldozatát, hanem Jézus áldozata állandóan bemutatásra kerül, Jézus bemutatja a szentáldozatot, mely szintén Ő maga.

Jézus, amikor kezébe veszi a kenyeret és a bort, előrevetíti az ő szenvedését. A liturgiában ez a kapcsolat valósul meg, így válik a kenyér Krisztus testévé, a bor az Ő vérévé. A liturgiában a kenyér és a bor anyagi összetételét tekintve nem változik meg, de lényegét tekintve Jézus teste és vére lesz, ezért mondjuk, hogy átlényegül (bár egyes csodák bizonyítékul szolgálnak, arra, hogy az átváltozás ténylegesen végbemegy). Az utolsó vacsora egyben az Anyaszentegyház alapítása is, melyet Jézus életáldozatával hitelesít.

„VEGYÉTEK ÉS EGYETEK EBBŐL MINDNYÁJAN, MERT EZ AZ ÉN TESTEM, MELY ÉRTETEK ADATIK.” Felmutatja Krisztus Testét, majd tétet hajt.